

عنوان مقاله:

بررسی نقش سایه و عمق ورودی خانه های سنتی در تامین آسایش حرارتی (نمونه موردی: بافت تاریخی شهر اصفهان)

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و پنجمین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

شادی صفریان - دانشجو کارشناسی ارشد، گروه معماری و شهرسازی، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه غیر دولتی شهید اشرفی اصفهانی، اصفهان، ایران

نگار زارع - دانشجو کارشناسی ارشد، گروه معماری و شهرسازی، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه غیر دولتی شهید اشرفی اصفهانی، اصفهان، ایران

رامتین مرتضی - استادیار و عضو هیات علمی، گروه معماری و شهرسازی، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه غیر دولتی شهید اشرفی اصفهانی، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

ورودی دارای نقش های کالبدی گوناگون مانند تامین و نظارت بر ارتباط درون و بیرون، نفوذپذیری، تبدیل پذیری، خوانایی و دعوت کنندگی است. بر اساس تحقیقات بر ورودی ساختمان های سنتی، عامل آسایش حرارتی بیرونی کاربرانی تعیین کننده دارد. مقاله حاضر با هدف تامین آسایش حرارتی بیشتر ورودی بناها، به بررسی رابطه این پارامتر در ورودی خانه های سنتی اصفهان با کمک تکنیک های سایه اندازی و عمق ورودی پرداخته است. سردر این خانه ها با کمک عمق و ورودی، نقش سایبان افقی را اجرا نموده اند. در این مسیر میانگین ماهیانه حداکثر زاویه تابش خورشید نسبت به سطح زمین اصفهان اندازه گیری شد و شرایط سایه افکنی در عمق ورودی با محاسبه میانگین ماهیانه ارتفاع سایه پیشبینی گردید. با کمک مقایسه نتایج حاصله از میانگین سایه مدخل ورود تابستان، ارتفاع سایه و عمق ورودی مطلوب مشخص شد. به علاوه عمق ورودی بهینه اصفهان در جهت جنوب برابر با 0.5714 متر (معادل تنها 57 سانتیمتر) محاسبه گردید. از این رو در تعیین جهت تقسیم بندی زمین، یا در انتخاب جهت ورودی و طراحی ورودی و حتی فرم آن، می توان نکات به دست آمده از معماری سنتی و فرموهای حاصله را لحاظ نمود. بنابراین عمق، ارتفاع، جهت و میزان سایه مطلوب تابستان ورودی قابل تعیین و پیشنهاد است.

کلمات کلیدی:

طراحی اقلیمی، معماری سنتی، ورودی، سایه، آسایش حرارتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1948087>

